

Rok 1994

Heslo: Gal. 6, 10

Modlitební večery

Pravidelné lednové ekumenické večer se od této doby konaly na dvou místech. Jedno – v rámci aliančního týdne bylo u nás, to druhé v týdnu modliteb za jednotu křesťanů v kostele římskokatolickém. Na obou místech se zúčastnili duchovní všech církví. U nás kázal děkan ř.k. František Eliáš (účast 69 – ČCE 25, ř.k. 38, CČSH 4, adventisté 2), v kostele římskokatolickém kázal farář J. Ondra (účast 70 – ř.k. 55, ČCE 12, jiní 3).

Děti v Hartíkově

V době jarních prázdnin 19.-26.2. se uskutečnilo setkání dětí v Hartíkově u sestry Bednářové. Bylo jich 11. Podobně také byly děti v Hartíkově v době hlavních prázdnin a to od 1.-10.7. Jsme velice vděční sestře Bednářové a její rodině za tuto možnost pobytu dětí ze sboru.

Setkání mládeže

Poprvé došlo 4.3. ke společné schůzce mládeže našeho sboru v Šumperku. Tato vzájemná setkání pak pravidelně pokračovala i v pozdější době. Podnět byl vzájemný. Někteří členové mládeže ze Šumperka i Zábřeha pracovali v seniorátním odboru mládeže.

Novinky v církvi a seniorátu

V církvi se uvažuje o možnosti odluky církve od státu. Přestože jednání mezi státem a církví je teprve na počátku, rozhodl synod ČCE vytvořit pro případ odluky tzv. Personální fond, do kterého budou vkládat sbory finanční částku – v r.1994 celkem 15 tisíc Kč, aby mohla být zajištěna platba kazatelů na několik měsíců. Tato praxe v církvi zůstala, výše odvodů sboru se zvyšovala. Personální fond velmi zatěžoval zejména malé sbory.

Při konventu MSS v Ostravě 20.3. byl zvolen farář J. Ondra konseniorem zdejšího seniorátu. Senioremem byl zvolen bývalý synodní senior Josef Hromádka. Tím přibyla našemu faráři další část odpovědné práce.

Den dětí

Při tradičním Dnu dětí byl hostem farář Jan Hudec z Uherského Hradiště. Děti se sešlo méně: dopoledne 7, odpoledne 15 (i s hosty z okolních sborů).

Konfirmace

O svatodušních svátcích 28.5. byli confirmováni 3 confirmandi: Lenka Svobodová, Daniela Jersáková a Petr Jersák. Přešli pak aktivně (2) i do skupiny mládeže v našem sboru.

Sborový zájezd

Tentokrát se zájezd konal 5.6. v oblasti našeho seniorátu. Začínali jsme v Opavě. Zúčastnili jsme se bohoslužeb, prohlédli si krásné město a poobědvali jsme. Pak jsme odjeli na zámek Hradec n/M a nakonec navštívili sbory ve Vítkově a Šternberku. Účast: 41.

Výlet dětí

Výlet dětí se letos konal tradičně – a to už v pátek a byl to výlet na kolech do Hněvkova spolu s mládeží. Výletu se zúčastnilo 7 dětí.

Svatební shromáždění

V sobotu 25.6. se v naší modlitebně konala pobožnost při svatbě Hany Klimešové a Alexe Muldera z Holandska. Po oficielní svatbě na radnici s tlumočnickem při této pobožnosti kázal farář J. Ondra – do angličtiny tlumočil Petr Musil. – Oba tito mladí lidé se poprvé setkali při církevní brigádě v Herlíkovicích. I když se odstěhovali do Holandska, velmi často se do Zábřeha vracela celá rodina.

Administrace v Hrabové

Koncem června odešel ze služby ve sboru v Hrabové do Mladé Boleslavi vikář Václav Hurt. Tím se opět stala Hrabová neobsazeným sborem. Administraci převzal již po třetí farář J. Ondra. Bohoslužby sám vykonávat nestačí, vypomohou členové staršovstva a z okolních sborů i farář důchodce Jiří Veber.

Husova slavnost

V Zábřehu jsme se sešli v rámci ekumény 3.7. v kostele CČSH. Liturgii vedl Dr. VI. Zítek, kázal farář J. Ondra. Účast 105 (z ČCE 50, CČSH 30, apoštol. 20, adventisté 5). V Šumperku o Husovi přednášel Dr. Jakub Trojan, děkan evangelické teologické fakulty (akce MOKJ) a v Hrabové při veřejném shromáždění 6.7. u hranice promluvil farář J. Ondra.

Návštěva z Holandska

Z iniciativy přátel z Holandska došlo k počínajícím kontaktům se sbory ref.církve v Leimuiden a Rijnsaterwoude. Vedl ji farář Martin Koster. Osobní kontakty začaly ještě za působení vikáře Václava Hurta. Postupně jsme ji převzali zde v Zábřehu. U nich se velice aktivně a obětavě angažoval ing. Antonín Opravil. Tyto kontakty později přerostly v osobní i mezisborové návštěvy.

Účast na instalaci biskupa J. Midriaka

Ve dnech 20.-21.8. jsem byl vyslán synodní radou, abych zastupoval naši církev při instalaci biskupa evanj.a.v. církve na Slovensku – východním distriku Jána Midriaka v Prešově. Manželka biskupa J. Midriaka Helena, rozená Musilová, pochází ze Zábřeha. Instalace byla velkolepá, část přenášela slovenská televize. Instalovaného jsem pozdravil jménem naší církve i zábřežského sboru. V neděli 21.8. jsem pak ve velkém kostele v Prešově při účasti 670 lidí kázal. Byla to významná zkušenost.

Instalace biskupa J. Midriaka (Prešov 20.8.1994)

Vážený Bratře biskupe,

dovolte mi, abych Vás v tento Váš významný den pozdravil jménem ČCE. Vyřizuji osobní pozdrav br. syn. seniora P. Smetany a celé syn. rady a nejen pozdravy, nýbrž i otevřenou upřímnou touhu k úzké spolupráci naší církve s církví luterskou ve vých. části Slovenska.

Oficiální vztahy a styky s ústředím Vaší církve na Slovensku jsou - jak věřím - na dobré úrovni. Půjde teď o to, aby se prolomily a pronikly do sborů a mezi prosté členy našich církví. Mám za to, že předpoklady a možnosti tady jsou. - Patřím mezi ty faráře, kteří vlastně už od dob studia teologie mají mezi duchovními Vaší církve ať západního či východního disktriku své dobré přátele. Další kontakty jsme s Vaší církví navazovali při sborových zájezdech a výletech mládeže. V úzkém kontaktu zůstáváme s některými faráři, se kterými jsme v r. 1953 absolvovali Přípravný kurz pro bohoslovecké fakulty. Vloni jsme měli své setkání po 40 letech u nás v Zábřehu, příští rok chystáme setkání v Hont.Vrbici. Víím o tom, že k podobným kontaktům dochází v širším měřítku mezi duchovními i sbory.

Jistěže nejde jen o organizační záležitosti. Setkáváme se jako vyznavači jednoho Pána a Spasitele, který našemu životu dává životní směr i cíl, který nás osobně plní radostí i Jeho milosti, ale také pověřuje ke službě a odpovědnosti nejen v církvi, ale v životě vůbec. Rád bych vyjádřil naši touhu po tom, aby naše vztahy nezůstávaly jen formální, ale prorůstaly do hlubin víry a lásky.

Vy, bratře biskupe, se ujímáte své odpovědné služby v nesnadném údobí. Vnější sice padly překážky k radostnému a spontánnímu projevu víry. Zůstávají zde však ty vnitřní, často mnohem zhoubnější jako je sobectví, soustředěnost na vlastní prospěch, bezohledné podnikání, pýcha, ješitnost a těm podobné projevy člověčiny. Půjde nyní víc o opravdovost a ryzost víry, oddanost lásky a odevzdanost naději. Bude potřeba, abyste skleslé potěšoval, pyšné napomínal, mdlobě dodával nadšení a elán. Jistěže bez Ducha Božího byste tyto a další úkoly nezvládl. Chceme se modlitebně přimlouvat, abyste Jím byl naplňován pro svou těžkou a odpovědnou službu, aby i Vaším prostřednictvím dílo Páně v tomto světě bylo na postupu.

Chtěl bych pozdravit nejen Vás, bratře biskupe, ale také toto shromáždění, vás bratři a sestry, jako částku církve Kristovy, ale také částku lidu této Slovenské země. Mluvím nejen za sebe, ale i členy svého sboru. Když se dozvěděli, že mám jet k vám, žádali mne, abych vám všem, bratři a sestry, vyřídil, že naše vzájemné nejen církevní, ale také národní vztahy nejsou přetrženy, nemohou být přetrženy. Nejen láska Kristova nás spojuje, ale také naše láska lidská, která nerespektuje žádné hranice, které si lidé mezi sebou vytvářejí. Proto Vás všechny zdravím jako příslušník Českého a moravského národa a ujišťuji

vás, že

naše vztahy k vám jsou stejně ryzí, upřímné a přátelské jako dříve.

Nemohu ovšem vynechat ze svých pozdravů rodinu bratra biskupa. Z jedné své poloviny má své kořeny v našem zábřežském sboru. Byl jsem také pověřen rodinou manželky br. biskupa, osobními přáteli i staršovstvem našeho sboru, abych do této velkolepé oficiální slavnosti vnesl kus hřejivosti domova, na který nejen vzpomínáme, ale také si jej v životě stále neseme. Pozdravuji Vás Vaši příbuzní, nejbližší přátelé osobní i ze sboru.

A závěrem mi dovoluji jednu osobní vzpomínku. Bylo to někdy v r. 1958, kdy jsem se v době výkonu své vojenské služby v Košicích zúčastnil jako prostý posluchač ve vojenském stejnokroji instalace biskupa Dr. Štefana Kátlovského. Ta upomínka na mohutné a důstojné shromáždění mne dodnes provází a dnes ožívá. Nepomyslel jsem si tehdy, že po 36 letech budu jménem své církve zdravít dalšího v řadě biskupa tohoto Vašeho východního distriku. Činím tak velice rád, s hlubokou vděčností a také s přáním, aby Vás bratře biskupe, Pán Bůh provázel svým Duchem, dařil Vás svou moudrostí, odvahou, láskou, trpělivostí a vytrvalostí. Přeji i Vaší paní a celé Vaší rodině - pro kterou Vaše pověření znamená také větší kus služby a obětavosti - abyste ve zdraví a pokoji konali své odpovědné dílo na Boží vinici. Pán Bůh buď s Vámi svou láskou a milostí.

© 1994-2013 by the author. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or by any information storage and retrieval system, without the prior written permission of the author.